



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев2 640/2020

03.09.2020. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић, Татјане Миљуш, др Илије Зиндовића и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници по тужби тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Михаило Антуновић, адвокат у ..., против туженог „ТРИМО ИНЖЕЊЕРИНГ“ ДОО Шимановци, чији је пуномоћник Марко Ђурић, адвокат у ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1254/19 од 30.09.2019. године, у седници већа одржаној дана 03.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ посебна ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1254/19 од 30.09.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1254/19 од 30.09.2019. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1254/19 од 30.09.2019. године одбијена је жалба и потврђена пресуда Основног суда у Руми П1 124/18 од 30.01.2019. године, којом је обавезан тужени да тужиоцу на име дуга за неисплаћену отпремнину исплати износ од 252.949,84 динара са затезном каматом почев од 20.03.2018. године до исплате, и да му накнади трошкове парничног поступка у износу од 50.700,00 динара.

Против другостепене пресуде тужени је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према члану 404. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр.72/11... 18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите о коме је одлучено правноснажном пресудом, а која се ревизијом побија, је исплата отпремнине. Нижестепени судови су става да тужиоцу коме је престао радни однос у смислу члана 179. став 5. тачка 1. Закона о раду има право на отпремнину, у висини утврђеној на основу члана 158. став 2. Закона о раду, те да чињеница да је тужилац био у радном односу код туженог два пута у различитим периодима нема утицаја на висину отпремнине, јер се сходно наведеној законској одредби отпремнина утврђује за сваку навршену годину рада у радном односу код послодавца. Зато је усвојен тужбени захтев тужиоца.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин одлучивања и разлоге на којима су засноване одлуке нижестепених судова, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нема потребе да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана. Нема потребе ни за уједначавањем судске праксе и новим тумачењем права у вези са одредбом члана 158. став 2. Закона о раду, како то сматра ревидент. Ревидент се не позива, нити доставља правноснажне одлуке у којима је другачије пресуђено у истој или сличној чињеничноправној ситуацији.

Из изнетих разлога, на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Тужба је поднета дана 21.05.2018. године. У тужби је као вредност предмета спора означен износ од 252.949,84 динара, што по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе износи 2.140,98 евра.

Одредба члана 403. став 3. Закона о парничном поступку прописује да ревизија у имовинскоправним споровима није дозвољена ако вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Како се у конкретном случају не ради о спору о заснивању, постојању и престанку радног односа из члана 441. Закона о парничном поступку, већ о новчаном потраживању из радног односа у коме вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то ревизија тужене није дозвољена.

На основу члана 413. Закон о парничном поступку одлучено је као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Бранко Станић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић